

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Mevsimlik tarım işçiliği genellikle sigortasız, örgütsüz, sürekli yer değiştirilen, hastalık ve erken ölümlerin sık görüldüğü, ciddi anlamda eğitim sorununun yaşandığı bir iştir. Dünyada mevsimlik tarım işçilerinin % 60'ından fazlasının yoksulluk sınırının altında yaşadığı, en az % 80'inin sosyal güvencesinin bulunmadığı ve % 70'nin tarlalarda çocuklarıyla birlikte çalıştıkları çeşitli çalışmalarda ortaya konulmuştur. Tüm dünyada 1,1 Milyar Tarım İşçisi olduğu bu işçilerin yaklaşık 450 milyonunun Mevsimlik Tarım İşçisi olarak çalıştığı belirtilmektedir.

Türkiye tarımının en önemli ve öncelikli çözülmesi gereken sorunlarından biri mevsimlik tarım işçileri olmaktadır. Çalışma Bakanlığı verilerine göre, Türkiye'de mevsimlik iş için göç edenler, aileleri ile birlikte yaklaşık 500 bin civarındadır. Her iki mevsimlik işçiden biri doğduğu andan itibaren mevsimlik tarım için seyahat etiği belirtilirken, 48 farklı şehre mevsimlik tarım işgücü çalışmak için gitmektedir. Mevsimlik tarım işçilerinin yaklaşık yüzde 60'ının geliri yoksulluk sınırının altında yer alırken, anne ölümü riski on; bebek ölüm riski beş kat fazla olan işçilerin kız çocuklarının dörtte biri okula hiç gidememektedir. 15-49 yaş arası mevsimlik tarım kadın tarım işçilerinin yüzde 90'ı ilkokulu bitirmemiştir.

Tarımda makineleşmenin başladığı, daha fazla arazinin tarıma açıldığı dolayısıyla daha fazla üretim için daha fazla emeğe ihtiyacın olduğu 1950 li yıllardan itibaren Türkiye mevsimlik tarım işçilerini ve yıllardır bitmek tükenmek bilmeyen sorunlarını konuşmaktadır. Başlangıçta Çukurova'da pamuk toplanarak başlanan mevsimlik tarım işçiliği artık tüm Türkiye'ye yayılmış durumdadır. Doğu, Güneydoğu ve Orta Anadolu Bölgelerinde yaşayan insanların çoğunlukla aileleri ile birlikte, yılda ortalama 3-4 aylığına, kayısı, pamuk, fındık, tütün, çay, üzüm, havuç ve şekerpancarı tarımının yoğun olarak yapıldığı Karadeniz, Ege, Çukurova, Marmara ve İç Anadolu Bölgelerine; ekim, dikim, çapa, sulama, ilaçlama ve hasat dönemlerinde çalışmaya gitmektedir.

İşsizliğin en büyük problem olduğu bölgelerde, mevsimlik tarım işçiliği, binlerce kişi için neredeyse tek geçim kaynağı olmaktadır. Her yıl Nisan ve Mayıs aylarında başlayan yolculuklar ile toprak hazırlama, çapalama, sulama, ilaçlama, hasat faaliyetleri için farklı illere göç eden mevsimlik tarım işçilerinin birçok temel insan hakkından yararlanabilmeleri mümkün değildir. Mevsimlik tarım işçiliği konusu; her yıl bahar aylarında başlanılan yolculuklar sırasında meydana gelen trafik kazaları ile medyada yer bulmakta ve ülke gündemine ancak o dönemde gelmektedir. 21. Yüzyılda emekleri ile geçimlerini sağlamaktan başka bir amacı olmayan, kayısı, fındık, üzüm, pamuk, asma yaprağı gibi ürünleri toplayarak günlük en fazla 50-60 TL kazanmaya çalışan işçilerin göz göre göre hayatlarını kaybetmeleri üzüntü vericidir. Barınma, beslenme, ısınma ihtiyaçlarını karşılamak üzere yanlarına aldıkları eşyaların bulunduğu ve çoğunlukla kapasitesinin çok üstünde ağırlık taşıyan minibüslerde, kamyonet kasalarında tehlikeli yolculuklar yapan bu işçiler ve aileleri ciddi risk altında bulunmaktadır.

Anne, baba ve çocukların birlikte çalıştığı tarlalara yakın bölgelerde, sağlık, beslenme, barınma, eğitim imkânlarından yoksun bir şekilde yaşamak zorunda kalan mevsimlik tarım işçileri; her yıl çalışmaya gittikleri bölgede dışlama, aşağılama, şiddet pratiklerine ve nefret söylemlerine maruz kalmaktadır. Güvenlik tedbirlerinin alınmaması sebebiyle her yıl yaşanan bu tip şiddet olaylarına rağmen devletin bu konuya karşı sessiz kalması ise kabul edilemez bir noktaya gelmiştir. Ülkenin kanayan yaralarından biri olan mevsimlik tarım işçiliği konusu devletin doğrudan müdahale etmesi ve yapısal çözümler getirmesi gereken bir alandır.

Halen yasal bir düzenlemeye tabi olmayan işçileri mevsimlik işçiliğe zorlayan koşulların ortadan kaldırılması kısa vadede mümkün görünmediği için mevsimlik tarım işçileri için kapsamlı bir yasal düzenleme yapılması ve insanlık onuruna uygun, güvenli çalışma koşullarına sahip olabilmelerinin sağlanması gerekmektedir.

Bu amaçla, mevsimlik tarım işçilerinin başta barınma, ulaşım, sağlık konularında olmak üzere sorunlarının tespit edilmesi, gerekli yasal düzenlemelerin belirlenmesi, güvenlik hususunda gerekli idari tedbirlerin belirlenmesi için Anayasa'nın 98'inci maddesi ve TBMM içtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince bir araştırma komisyonu kurularak konunun tüm boyutları ile araştırılmasını saygılarımla arz ederim.

2 Fikret SAHİN
Balıkesir

3 Ali ÖZTUNÇ
K. MARAŞ M.

Veli AĞBABA
Malatya Milletvekili

4 İRAN KAPLAN
Gaziantep M.

5 Aydın ÖZEL
Antalya M.

6 Cavit Ali Kemal ZEBEK
Antalya

7 Ayhan BAĞCI
Adana M.

8 Vedat ÇAVDAR
KIRIKLARI

9 ÖZCAN YALÇIN
ZEMEK

10 KADİM DURMAZ
Tokat Milletvekili
İdare Amiri

11 Turabi KAYAN
Kırklareli

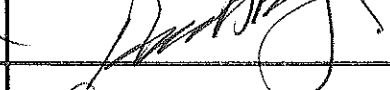

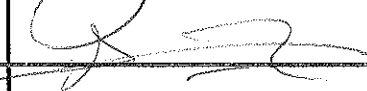
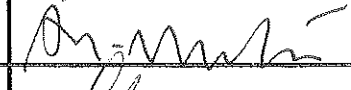
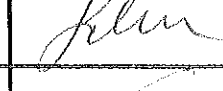
12 Mahmut TAŞ
S. Bolbolu

13 Ayhan
Kocaeli

14 Ayhan
Kocaeli

15 Serkan TEPELİ
Hatay

	Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
16	Kazım Arslan	DENİZLİ	
17	Mehmet Ali Kaya	Bursa	
18	Alper Arslan	Merçin	
19	Emir Bekir Güner	Arıçde	
20	Kamil Özyayın	Deniz	
21	Orhan Fener	Kocaeli	
22	Ahmet KAYA	Trabzon	
23	Özcan Özal	Yalova	
24	Hüseyin Emi Aşay	Karabük	
25	Candan Yüceer	Tekirdağ	
26	Haydar AKAR	Kocaeli	
27	Baha Dülü	Osmaniye	
28	Serdar Erden Kılıç	İzmir	
29	Süvel İNİŞAL	Sakarya	